Ч. 4. Субота 21 (8) січня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справи парляментарні. — Вибори на Угорщині. — Димісия французского кабінету. — Внутрішні відносини в Росиї. — Росийско-японьска війна.)

Президент міністрів др. Ґавч конферував оногди з головою т. зв. середної або умірної партиї палати панів кн. Шенбурґом, з бар. Паришом, зі словіньским послом Ферянчічом і з буковиньским послом проф. Скедлем. Сей послідний подає в німецких ґазетах своє вражінє, яке виніс з розмови з дром Ґавчом. На питанє поставлене Скедлеви, яке політичне становище займає новий президент міністрів, відповів проф. Скедль: Бар. Ґавч буде передовсім на то впливати, щоби Рада державна взяла ся знову до позитивної діяльности, а відтак буде як найуспішнійше підпирати таке порозуміне Німців з Чехами, щоби могло прийти до тревалої здібности до роботи. — В справі національного помиреня не розвинув бар. Ґавч точної своєї проґрами, але з єго бесіди виходило, що хоче, щоби в ческім соймі подібно як в моравскім була установлена постійна комісия угодова і що він уважає порозуміне народу з народом не за вістрє звернене против правительства а противно буде єго всіма силами підпирати. Єго проґрамою єсть заведенє національного мира, в який би небудь спосіб мало до того прийти. Дальше каже др. Скедль, що бодай всї умірні німецкі елєменти будуть се змаганє президента міністрів підпирати і що бар. Ґавч з німецкої сторони не стрітить ніякої перешкоди, тим більше, що він не возьме ся до ніякої рішучої акциї без згоди Німців. Др. Скедль єсть того переконаня, що тепер якраз прийшла пора до національного помиреня і що президент міністрів буде міг до кількох місяців повеличати ся успіхом своєї проґрами. Специяльно що до Буковини, то президент міністрів єсть дуже добре поінформований о тім, що стало ся на Буковині перед єго обнятєм урядованя і єсть дуже вдоволений зі згоди в буковиньскім соймі.

Кровавий танець угорских виборів вже розпочав ся і з ріжних сторін краю надходять вісти о кровавих бійках виборчих. В многих сторонах мусїли збройно виступати жандарми, а навіть треба було войско брати до помочи. Опозиция в страшний спосіб старає ся підбунтувати виборців против лїберальної партиї. В комітатї Марош-Торда прийшло було сими днями в кількох місцях до великої бійки межи лїберальними а опозицийними виборцями. В місцевости Тенґельче стріляли опозицийники до помешканя лїберального кандидата Куті, а той у власній обороні стріляв також і поранив кількох людий. Зраненого господаря Франца Дору треба було відставити до шпиталю і він там вже помер. В Нярад-Середа, в Акошфальва, Шашд і Мадясек треба було розмістити по кілька компаний войска.

Президент французского кабінету Комб подав оногди президентови републики Любетови димісию цілого кабінету в замкненім письмі, котре Любе відчитав аж тоді, коли міністри вже були відійшли. Комб висказує свій жаль, що мусить зречи ся переведеня важних реформ, котрі більшість парляменту була одобрила. Однакож сполученим клерикалам і націоналїстам удало ся розбити більшість і кабінет длятого мусить уступити. Комб однак висказує довірє републиканьскій унії і каже, що їй удасть ся довести реформи до кінця. Любе приняв димісию, упросив їх однак, щоби они сповняли свій уряд, аж удасть ся утворити новий кабінет.

В Росиї тепер всюди кипить і варить ся, веде ся то явно то тихцем борба поступу з реакцию, конституцийного ладу державного з самодержавієм, а до того прилучив ся ще й величезний рух серед робітників в найбільших росийских фабриках. Робітники варстатів застрейкували, а до них прилучили ся також і робітники варстатів французко-росийских і вар-

41

ТАНЦЮЮЧІ ЛЮДИ.

Третє з нових оповідань Шерльока Гольмса.

(З анґлійского — Конана Дойля).

(Конець).

Я знайшов ся опісля в немалім клопотї, але щаслива гадка помогла мені відгадати кілька иньших букв. Мені впало на гадку, що коли то завізванє походило від когось, що з тою дамою в єї давнійшім житю стояв в тїснійший звязи, то слово з двома E, між котрими були три букви, могло зовсім добре бути Ельзі (Elsie). Я зробив пробу і переконав ся, що словом, котрого я здогадував ся, кінчить ся звістка, котру три рази повторено. Отже то було зовсім певно завізванє до Ельзі. Так відгадав я букви L, S і I. Але яке то могло бути завізванє? В слові, що стояло перед Ельзі, були лиш чотири букви, а оно кінчило ся буквою E. Отже то слово було без сумніву „Come" (ком" = прийди). Так відгадав я букви C, O і M і міг першу звістку ще раз взяти до відчитуваня, поділивши єї на слова і поклавши точку за кождий знак, який мені ще був незвістний. А з того ось що вийшло:

.M .ERE ..E SL. NE.

Але першою буквою може тут бути лиш A, що єсть важним відкритєм, бо она приходить в сім короткім реченю не менше лиш три рази, а A показує ся й тут в третім слові. З того виходить:

AM HERE A.E SLANE.

Або коли допишу бракуючі букви

AM HERE ABE SLANEY
(Єсьм тут, Абе Сляней)

Я мав вже тепер тілько букв, що міг вже зі значною певностию приступити до відчитуваня другої звістки, котру я в слїдуючий спосіб виписав:

A. ELRI . ES

Тут можна було лиш в такий спосіб знайти якесь значінє слова, коли би я за бракуючі букви поставив T або G і приняв, що то єсть імя якогось дому або якоїсь гостинниці, де той чоловік мешкає.

Інспектор Мартін і я прислухували ся з як найбільшою увагою тим поясненям, в який спосіб мій приятель прийшов до того вислїду, що нам поміг побороти всї трудности.

— Щож ви відтак зробили? — спитав інспектор.

— Я мав повну причину здогадувати ся, що той Абе Сляней був Американцем, бо Абе єсть американьске скорочене імя а впрочім початком всеї тої запутанини був лист з Америки. Я мав отже повну причину здогадувати ся, що в тій справі криє ся якась злочинна тайна. Натяк тої женщини на єї минувшість і то, що она не хотїла звірити ся свому мужеви, вказували на то. Я зателеграфував длятого до мого приятеля Вільзона Герґріва в Ню-Йорку в бюрі поліцийнім, котрий нераз користав з мого знаня льондоньских злочинців. Я запитав єго, чи не звістне єму імя Абе Сляней. Ось відповідь від него: Найнебезпечнійший злодюга в Чікаґо. Того самого вечера, коли я дістав відповідь від него, прислав мені Гільтон Кубіт послїдну переписку Слянея. А що я вже знав богато букв, то ось що в ній відчитав:

ELSIE .RE . ARE TO MEET THY GO.

Я вставив в двох місцях букву P і одно D та й переконав ся зараз, що той падлюка, побачивши, що не вдіє нічого намовою, взяв ся грозити. (Elsie prepare to meet thy God = Ельзі лагодь ся станути перед твоїм Богом). А що я знаю чікаґівских шибеників, то й був певний, що він знайде скоро нагоду перевести свої слова в дїло. Я приїхав зараз з моїм приятелем і товаришем дром Ватсоном до Норфолька, але на жаль лиш на то, щоби побачити, що нещастє вже стало ся.

— То велика вигода і користь займати ся якоюсь справою разом з вами — сказав на то інспектор щиро.— Але чей не возьмете мені того за зле, коли буду отверто з вами говорити. Ви одвічаєте лиш самі перед собою, а я мушу одвічати перед моєю старшиною. Коли той Абе Сляней, що мешкає у Ельрідє, єсть дійстно убийником і він втече, що тоді коли я тут сиджу, то я можу мати велику біду.

— Не потребуєте непокоїти ся. Він не втече.

— А ви то як можете знати?

— Як би втікав, то сам би тим признав ся до вини.

статів обухівских. Застрайкували також робітники невских доків. Невска фабрика кораблїв. в котрій працює 12.000 робітників, одержала була в послїдних часах великі замовленя від правительства. Фабрика тота будувала тепер підводні судна типу „Протектор“ і два великі пароходи. Наконець прилучили ся до страйкуючих і робітники з фабрик Штігліца числом 8.000 і домагають ся 8-годинної роботи та підвисшеня платнї.

Управа міста Петербурга вислала до сенату жалобу против начальника міста Фуллонова о надужите власти урядової, котрої він допустив ся в той спосіб, що віддав дворнїків дозорців домів) під власть полїциї, котра ужи вала їх до усмирюваня розрухів на улицях міста в груднї минувшого року. Розправа в сенатї має відбути ся 28 січня.

Як звістно, розіслало росийске правительство окружник до держав, в котрім доказує, що Хіна допустила ся нарушеня неутральности і не єсть в силї удержати тої неутральности. длятого правительство росийске буде так поступати, як того буде вимагати інтерес Росиї. — Вслїд за тим окружником розійшла ся чутка о звістнім походї козаків ґен. Мищенка. Віддїл той перейшов на хіньску сторону, котра після угоди повинна була бути неутральною, і обійшов в той спосіб далеким колесом становища Японців. Тепер же наспіла з Вашінґтону (з Америки) вість, що американьске правительсто через своїх аґентів в Хінї могло сконстатувати, що правительство в Пекінї не допустило ся нарушеня неутральности. Хіньский посол у Вашінґтонї одержав не лиш з Америки, але й з инших сторін вирази признаня що до того, в який спосіб Хіна удержувала неутральність. Зачувати, що й Японїя виступить енерґічно против закидуваного їй Росиєю спонукуваня Хіни до нарушеня неутральности. Коли дійстно було яке нарушене неутральности, то лиш внаслїдок спонуки з Петербурга, а не з Токіо.

Новинки.

Львів, дня 20-го січня 1905.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий повернув вчера в ночи до Львова і буде в недїлю, дня 22 с. м. удїляти звичайних авдиенций.

— **Сьвято Богоявления** обходжено вчера у Львові, як все з великим торжеством. По служжбі Божій в Преображеньскій церкви при улици Краківскій, яку відправив Впреосьв. Митрополит Шептицкий в сослуженю крилошан капітули і численного духовеньства, відбуло ся в ринку водосьвятиє. В торжестві крім духовеньства взяли участь: Є. Е. п. Намістник гр. Андрей Потоцкий, Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Стан. Бадені, віцепрезидент міста п. Михальский, численні представителї властий державних, автономічних і войскових та многі тисячі вірних. Почетну сторожу творив один віддїл 80 полку піхоти. В походї довкола ринку, що відбув ся при кінци торжества, виступили братства всїх львівских парохіяльних церков. Торжество скінчило ся о годинї 11½ перед полуднем.

— **„Вертеп“ для Львовян.** Заряд „Руської Захоронки для дїтий“ оповіщує, що в понедїлок дня 23 с. м. відбуде ся в сали „Гвязди“ при ул. Францїшканьскій дїточе представлене сценічної штуки „Вефлеемский вертеп“. З огляду на цїль доходу можна надїяти ся численної участи Львовян на сїм представленю.

— **Надзвичайні загальні збори** „Філії руского Товариства педаґоґічного в Коломиї“ відбудуть ся в недїлю дня 22 н. ст. січня 1905 о годині 3-ій взглядно 4-ій з полудня в великій сали „Народного Дому“ II-ий поверх. Порядок дневний: 1. Справа купна хати для бурси товариства. 2. Внесеня і інтерпеляциї членів. — За Видїл „Філії руского товариства педаґоґічного в Коломиї“: П. Мостович, голова. Евген Кульчицкий, секретар.

— **Репертуар руского театру.** Субота, дня 21 січня, вечером, третий раз, гостинний виступ тенора п. Гаска: „Продана Наречена“, опера в 3 дїях Ф. Сметани. — Недїля, дня 22 січня: „Шельменко деньщик“, комедия в 5 дїях Гр. Квітки. — Второк, дня 24 січня, перший раз: „Катерина“, опера в 3 дїях Н. Аркаса.

— **Дефраудациї на зелїзници.** Оногди карний трибунал в Кракові засудив підурядника північної зелїзницї Леона Вільчка на місяць вязницї за злочин спроневірства. Вільчек зі своїм товаришем Володиславом Бачиньским були занятї при пакунковій касї на двірци в Кракові і, відбираючи оплати за пакунки, пофальшували поквітовань на 776 К. Другий обжалований, Бачиньский, утїк з Кракова.

— **Смерть від горівки.** Оногди в Хирові в шинку т. зв. Юдки заложив ся 18-лїтний парубчак Іван Третяк зі своїми ровесниками, що випє лїтру оковити. Випивши одначе пів лїтри, упав вже трупом.

— **Пропали конї.** П. Федько Черник, господар з Гряди під Львовом, оголошує, що на руский Новий Рік утїкли его конї випущені на напій в рицї. Хто би заняв ті конї або знав що про них, зволить донести властителеви (почта Дубляни).

— **Нещастна пригода.** Столярский челядник Дмитро Копулиньский, приладжуючи в середу в домі при ул. Жовківскій політуру, зазнав в наслїдок вибуху терпентини таких попарень на лици і руках, що ратункова стация по першім заосмотреню мусїла відставити его до шпиталю.

— **Незвичайна катастрофа.** З Християнії доносять: Недалеко місцевости Несдаль, на північ від міста Берген, в недїлю вечером відорвав ся нагле кусень скали, що творить там берег озера Леванд і упав до води. В наслїдок того утворила ся филя висока на 20 стіп і затопила положені на березї доми, при чім погибло 59 людий. Доси віднайдено 4 трупи. Супротив сильної бурі не могли мешканцї других місцевостий над тим озером поспішити загроженим з помочию.

— То ми его арештуємо.

— Я сподїваю ся его тут кождої хвилї.

— А чогож би він сюди прийшов?

— Бо я до него написав і его сюди прикликав.

— То не може бути, пане Гольмс. Чогож би він сюди ішов, длятого, що ви его кличете? Таке завізване викликало би в нїм скорше підозріне і спонукало би его до втечі.

— Я чей знав, як треба було лист написати — сказав Шерльок Гольмс. — Та й дійстно, коли не помиляю ся, то той панок вже заїзджає.

Стежкою, що вела до дверий, ішов якраз якийсь мужчина. Був то стрункого росту, хороший, чорнявий, молодий чоловік в сірім флянелевім одїню та в панамскім капелюсї; він мав чорну кострубату бороду і великий загнений ніс, а коли ішов, то вимахував палицею. Ступав так гордо, як колиб тота хата до него належала а ми чули, як голосно і зовсїм сьміло задзвонив.

— Я гадаю, мої панове, — сказав Гольмс спокійно — що буде найлїпше, як ми станемо поза дверми. Треба бути дуже осторожним, коли має ся дїло з таким злодюгою. Вам, пане інспектор, треба мати ланцушки під рукою. Розмову з ним можете на мене здати.

Ми ждали хвилинку в глубокім мовчаню, таку хвилинку, котрої чоловік не забуде. Відтак отворили ся двері і той мужчина увійшов. В однїй хвили приложив єму Гольмс револьвер до чола а Марін звязав єму руки ланцушками. То стало ся так борзо і зручно, що той злодюга не міг рушити ся, заким ще зміркував, що его напали. Вибалушеними очима споглядав лиш на кождого з нас, а его чорні очи аж сьвітили ся. Відтак зареготав ся гірко.

— Добре, панове, сим разом заскочили ви мене несподївано, видко, що я дав ся дуже затуманити. Але я прийшов сюди на письмо від панї Гільтон Кубіт. Не кажіть, що то она тото наробила, не кажіть, що она помогла заставити на мене сїтку!

— Панї Гільтон Кубіт єсть тяжко зранена і близька смерти.

Чоловік той крикнув охриплим голосом з горя так, що аж залунало по цїлій хатї.

— Хиба ви з розуму зійшли — відозвав ся він зухвало. — То він зранений не она. Хтож би зранив малу Ельзі? Може я її і відгрожував ся, Боже менї прости, але я би її волоска з голови не здоймив. Не кажіть же, що она зранена!

— Єї знайшли тяжко зранену побіч єї неживого мужа.

Він лиш застогнав глубоко і присїв на крісло та закрив собі лице скованими руками. Через кілька хвиль було тихо. Відтак підняв він голову і сказав з холодним спокоєм розпуки:

— Не маю з чим таїти ся перед вами, панове. Коли я того чоловіка застрілив, то і він стріляв до мене, а то не убийство. Але коли ви гадаєте, що я міг би був зранити тоту женщину, то не знаєте анї мене анї єї. Нїхто в сьвітї не любив єї так, як я єї любив. Я мав право до неї, бо она була від многих лїт заручена зі мною. А хто був той Анґлїєць, що посьмів станути між нами! Я вам кажу, що я мав перше право до неї і допоминав ся лиш моєї власности.

— Она усунула ся з під вашого впливу, коли зміркувала, що ви за чоловік — сказав на то Гольмс остро. — Втекла з Америки, щоби вас позбути ся і віддала ся за честного чоловіка в Анґлиї. Ви слїдили за нею, поїхали за нею і затроювали її житє, щоби єї спонукати покинути свого чоловіка, котрого она любила і поважала і втечи з вами, хоч она вас боялася і ненавидїла. Остаточно ви довели до того, що позбавили житя благородного чоловіка а его жінку спонукали до самоубийства. Оттака ваша робота в сїй справі, пане Абе Слянейи, і ви будете за то відповідати перед судом.

Коли Ельзі помре, то менї байдуже, що зі мною стане ся — сказав Американець. Він отворив одну свою руку і подивив ся на зімнятий папірчик. — Подивіть ся — відозвав ся він нїби з якимсь слабим недовірєм в очах. — Ви хочете мене лиш настрашити. Коли тота женщина так дуже зранена, як ви то кажете, то хтож писав отсю карточку? — Він кинув єї на стіл.

— Я єї писав, щоби вас сюди звабити.

— Ви писали? Як ви могли писати, коли крім нашого союза нїхто на сьвітї не знав тайни танцюючих людий?

— Що один чоловік винайде, то другий може викрити — сказав Гольмс. — Ось вже й заїхав візок, що повезе вас до Норвіч, пане Сляней, а поки що можете ще трохи направити то лихо, якого наробили. Чи пізнаєте то, що панї Гільтон Кубіт стягнула на себе важке підозріне, що убила свого мужа і що лиш моя тут присутність та й то, що я случайно знав уратували єї від того обжалованя? Ви би повинні бодай то для неї зробити, щоби показати цїлому сьвітови, що она анї посередно анї безпосередно не сталась причиною сумного кінця свого мужа.

— Я й не хочу нїчого лїпшого — сказав Американець. — Я гадаю, що для моєї власної справи буде найлїпше, коли скажу чисту правду.

— Моїм обовязком звернути вашу увагу на то, що з неї зроблять ужиток против вас — відозвав ся інспектор, даючи тим доказ знаменитої безсторонности анґлїйского закона карного.

Сляней здвигнув плечима. — Я того й хочу — сказав він. — Передовсїм хотів би я, щоби ви знали, що я знав тоту даму, коли она ще була дитиною. Нас належало сїмох до компанії в Чікаґо, а батько Ельзі був проводирем тої компаниї. То був розумний чоловік, той Патрік. То він видумав був отсе письмо, котре можна було уважати за якусь дитинячу мазанину, скоро би хтось случайно не мав ключа до него. Отже Ельзі довідала ся дещо про нашу роботу, але її то не сподобало ся, а она мала трохи честно заробленого гроша, отже покинула нас всїх і поїхала до Льондону. Она була

— **Старі молодята.** В місті Говард Сіті, в державі Мічіґен, північної Америки, оженив ся якийсь Андрій Неллїс, 92-лїтний старець, з Єлисаветою Кассель, що має 83 лїт. При вінчаню було 43 внуків і правнуків новоженців.

— **Велика зелїзнича катастрофа** лучила ся — як телеграфують з Льондона — в Анґлії, коло стациї Дарфід. Именно експресовий поїзд із Шкотиї в'їхав на поїзд почтовий, а майже в тій самій хвили наїхав третий поспішний поїзд на оба розбиті попередно поїзди. Дуже богато осіб єсть убитих і ранених. В часї катастрофи напувала велика мрака. Близших подробиць телеграма поки-що не подає.

— **З „Труда“.** Маємо честь повідомити отсим наші Вп. Панї, що ми одержали вже сьвіжий транспорт наймоднїйших шовків, ґаз і батистів в гарнім виборі і умірковании цїнах. Маємо також гарний вибір в капузках, рукавичках, вахлярах і т. п. потребах вечеркових і балевих. При сїй нагоді просимо з замовленями суконь балевих поспішити, щоб ми були в можности все на час виконати. — Дирекция.

— **Земля на продаж.** Від Калуша пишуть: В селї Кропивнику, 5 кільом. від Калуша і стациї зелїзницї, є на продаж реальність по пок. Прок. Кушлику. Складаєсь она з хати і господарских будинків, саду і около 15 морґів скомасованої доброї землї; в тім є $3^1/_2$ морґа сїножати і лїса, а $11^1/_2$ морґа ріллї з садом. Реальність находить ся в середині села при головнім битім гостинци, так, що хата дуже надає ся на крамницю. Хто хотїв би купити сю реальність, нехай зголосить ся о близші поясненя до о. Січиньского, пароха Вістової (почта в місци).

Всячина.

— **Скарби морских розбишаків.** У фейлетонї нашої часописи розпочинаємо в понедїлок друкувати дуже гарну повість анґлїйского писателя Руселя під заголовком: „Морскі розбишаки“. Повість та була написана вже давнійше, але случайно стало ся так, що як-раз тепер наспіла з Панами вість о нещасливій пригодї анґлїйского корабля „Вероніка“, котрий перед кількома місяцями вибрав ся був тихцем шукати тих скарбів, котрі в давних часах мали закопати морскі розбишаки десь на якімсь острові на полудневім заходї від Панами. Корабель той вислав був один із найбільших богачів льондоньских Фіцвіллям нїби по то, щоби він шукав вугля на американьских островах, а поправдї мав він шукати скарбів на Кокосовім острові, положенім на яких 500 морских миль на полудневий захід від Панами. Про той остров і єго скарби ходить з давен давна така чутка: В 1821 р. займав ся якийсь анґлїйский корабель довгий час морским розбишацтвом, а найбільшу часть своєї добичі закопав на Кокосовім острові. Богато сот тисячів битих гроший і золотих штаб, цїлі купи дорогих каменїв та всїляких дорогоцінностий і 273 шабель з ручками із золота і слоневої кости, сховали були розбишаки тимчасом в якійсь скалї на тім острові, в котрій виковали були в тайнім місци велику яму. Якось в короткім часї по тім зловлено тих розбишаків. О тім місци, де закопані скарби, знали лиш самі проводирі розбишаків, але они або погибли в борбі, або їх повішено на вітрилових жердях корабля. Проча часть залоги покутувала в кримiналах. Тоті, що лишили ся при житю, розповідали о скарбах, але не знали докладно місця. За скарбами шукано кілька разів, але їх не можна було знайти. Чутка о тих скарбах задержалась аж до наших часів і як видимо, дала почин не лиш до писаня повістий, але й знов до шуканя. Здає ся однак, що і тепер тих скарбів не знайдено.

Телеґрами.

Відень 20 січня. Специяльну комісию палати панів для зміни реґуляміну скликано на день 25 с. м.

Будапешт 20 січня. З многих округів надходять вісти о великих бійках виборчих межи опозицийниками а лїбералами. Поранено богато людий.

Льондон 20 січня. Правительство хіньске жалує ся, що не одержало повідомленя о російскій нотї що до нарушеня неутральности і длятого не знає, що против него в нотї піднесено. Скоро правительство лиш довідає ся о тій нотї, дасть зараз на ню відповідь. В кругах дипльоматичних переконані, що Хіна чесно і вірно придержуєсь неутральности і нїяка з воюючих сторін не має причини жалувати ся на хіньске правительство.

Петербург 20 січня. (Рос. Аґ. тел.) Вчера відбула ся нарада фабрикантів в присутности міністра фінансів. Висказано гадку, що нинї знову значне число робітників приступить до страйку. На зборах робітників аґітують тепер за петициєю до царя з жалями на повне розпуки положенє робітників. Петиция кінчить ся словами: Змилуй ся над нами і дай нам жити. Коли оставиш нас в сїм положеню, то волимо гинути. У фабрицї балтийскій має нинї застрайкувати 5000 робітників, у фабрицї ваґонів 8000, у фабрицї патронів 7000. Як зачувати, намірюють робітники в числї 400.000 устроїти демонстрацию перед царскою палатою.

Замах на царску палату.

Петербург 20 січня. (Год. 4·40 попол.) Петербурґска аґенция телеґрафічна доносить: Підчас йорданьского водосьвятя рівночасно з другою сальвою кілька куль картачевих розбили вікна Николаївскої салї в Зимнім двірци. Зачувати, що картачі були кинені з біржи. Перед будинком біржи були уставлені пушки, що давали сальви. Справа ще не вияснена. Як зачувати, згинув один з полїцийних урядників.

Петербург 20 січня. Цар і цариця були вчера на торжестві йорданьского водосьвятия.

Льондон 20 січня. Бюро Райтера одержало слїдуючу телеґраму з Петербурга: Коли вчера рано сальви моздїрові заповідали конець торжества йорданского, до вікна Николаївскої салї влетїла куля і знищила в сали електричну лямпу. Нїхто не зранений.

Петербург 20 січня. Урядово оголошують: Підчас торжества Йордану в присутности царя, коли почали давати сальви, стала ся пригода. Пушка батериї уставленої коло біржи викинула кулю картачеву замість слїпого вистрілу. Куля долетїла до дощок, уложених на березї Неви близько полонки йорданьскої коло фасади зимного двірця. Шиби в чотирих вікнах розбило, один полїциян ранений. Впрочім не було нїякої пригоди. Слїдство веде ся.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

заручена зі мною і була би, гадаю, віддала ся за мене, як би я був знайшов собі якийсь инший спосіб до житя. Але она не хотїла мати нїяке дїло з нїким з цїлої ватаги. Аж коли она віддала ся за того Анґлїйця, міг я вивідати ся, де она подїла ся. Я писав до неї, але не дістав нїякої відповіди. Відтак приїхав я сам сюди. А що листи нічого не помагали, то я подав її звістки там, де она могла їх прочитати. Я тут вже цїлий місяць. Я мешкав в тій фермі, де на долинї мав одну комнатку і міг що ночи звідтам ходити і вертати назад так, що мене нїхто не видїв. Я пробовав намовити Ельзї всїлякими способами, щоби она пішла зі мною. Я знав, що она читала тоту мою переписку, бо раз написала відповідь під одною з них. Але менї вже терпцю неставало і я почав їй грозити. Она тодї написала лист до мене, в котрім благала мене, щоби я де щез і казала, що серце би її пукло, як би для єї мужа зробив ся якийсь скандал. Казала, що зійде на долину, коли єї чоловік буде спати, о третій годинї рано та поговорить зі мною через вікно, скоро я відтак щезну і лишу єї в спокою. Зійшла і принесла гроші та хотїла менї заплатити, щоби я лиш забрав ся. То мене дуже розлютило і я вхопив єї за руку та хотїв витягнути крізь вікно. В тій хвили впав єї чоловік з револьвером в руцї. Ельзї повалила ся на землю, а ми станули око в око против себе. Та й я був узброєний і змірив ся до него, щоби єго настрашити. Він стрілив в мене і хибив. В тій хвили стрілив і я, а він впав неживий на землю. Я втїк через город, а коли ще я ішов, то чув, що вікно хтось за мною замкнув. Бог сьвідком, що се правда, мої панове, слово в слово і я вже нїчого більше о тім не чув, аж приїхав наймит і привіз карточку, котра мене сюди закликала, щоби ви мене тут зловили.

Тимчасом заїхав був візок, в котрім сиділи два уніформовані поліцияни. Інспектор встав і поклав арештованому руку на плече.

— Пора вже іти.

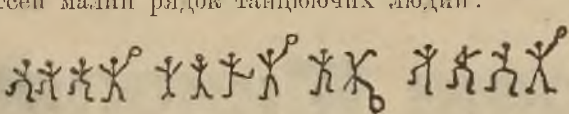
— Можу єї ще перед тим побачити?

— Нї; она лежить без памяти. Пане Шерльок Гольмсе, маю надїю, що коли знову буду мати якийсь важний случай, то буду мати щасте знов спільно з вами дїлати.

Ми стояли у вікнї і дивили ся, як візок від'їзджав. Коли я обернув ся, впала менї в очи кульочка з паперу, котру арештований кинув був на стіл. То була карточка, котрою Гольмс єго сюди звабив.

— Ану, чи ти то умієш прочитати, Ватзоне — сказав він з усьміхом.

На карточцї не було нїяких слів, лиш отсей малий рядок танцюючих людий:



Коли ужиєш того способу, який я пояснив — сказав Гольмс — то зараз побачиш, що то значить по просту: Come here at once. (Прийди сейчас сюди). Я був переконаний, що то таке запрошене, котрого він не відкаже ся, бо не міг нїколи того подумати, щоби оно походило від когось иншого, як лиш від тої женщини. Отже так, мій любий Ватзоне, закінчили ми тим, що ужили тих танцюючих людий до доброго, хоч они були нераз виновниками лиха. А я думаю, що сповнив тим моє приреченє, що подам тобі щось незвичайного для твого записника. О третій годинї сорок мінут відходить наш поїзд, а менї здає ся, що ще наспіємо на обід при Бекер-Стріт.

Ще лиш одно слівце на закінченє. Американця Абе Слянея засудив зимовий суд присяжних в Норвіч на кару смерти, але вирок той замінено на примусову роботу до кінця житя зі взгляду на облекшаючі обставини і ту певність, що Гільтон Кубіт перший стрілив. Про паню Гільтон Кубіт знаю лиш то, що она вовсїм подужала і остала ся вдовицею та цїле житє присьвятила опіці над бідними та управі маєтности свого мужа.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недонада. — (Телефона ч. 527).